18/08/2022

Românii migranți în diferite zone ale lumii sunt chemaţi să prețuiască și să cultive rugăciunea: Mesajul Patriarhului Daniel

Patriarhul Daniel transmite un mesaj cu ocazia Duminicii migranților români, 21 august 2022. Preafericirea Sa îi îndeamnă pe cei plecați departe de țară să rămână uniţi prin continuă rugăciune cu Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, și, în același timp cu cei dragi rămași în România.

„Românii migranți în diferite zone ale lumii sunt chemaţi să prețuiască și să cultive rugăciunea în comunitatea eclesială, precum și în familie, rugăciunea fiind izvorul iubirii curate față de Dumnezeu, de cei dragi și de semeni”, spune Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

Totodată, Patriarhul îi îndeamnă pe slujitorii Sfintelor Altare ortodoxe românești din afara României să înmulțească rugăciunea şi să multiplice activităţile misionar-pastorale, de păstrare și cultivare a credinței creștine ortodoxe și a valorilor spirituale și culturale românești.

Mesajul integral:

Rugăciunea – prezenţă şi lucrare a Sfântului Duh în om
Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2022 drept Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului. De asemenea, în contextul împlinirii a 1.000 de ani de la trecerea la Domnul a Sfântului Simeon Noul Teolog († 1022) și a 300 de ani de la nașterea Sfântului Paisie de la Neamț († 1722), Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2022 drept Anul comemorativ al Sfinților isihaști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț.

Rugăciunea este temelia vieții și creșterii spirituale a omului, este mântuitoare și sfințitoare, deoarece ne umple de prezența lui Dumnezeu Cel Atotmilostiv.

Sfânta Scriptură este bogată în nenumărate îndemnuri pentru a ne ruga. În Vechiul Testament, în cartea Ecleziasticul, înțeleptul Isus, fiul lui Sirah, spune despre omul rugător: „Inima sa, de dimineață, o înalță spre Domnul, Cel care l-a făcut pe el, și

înaintea Celui Preaînalt se va ruga. Va deschide gura sa întru rugăciune și pentru păcatele sale se va ruga” (Ecleziasticul 39, 6-7).

În Noul Testament, Îl vedem pe Domnul Iisus Hristos participând atât la slujbele din sinagogi (cf. Marcu 1, 21), cât și rugându-Se în singurătate (cf. Luca 5, 16). Mântuitorul i-a învățat pe ucenicii Săi rugăciunea Tatăl nostru, izvorul de inspirație al tuturor celorlalte rugăciuni. În epistolele pauline, pot fi întâlnite numeroase sfaturi și cereri pentru înmulțirea rugăciunii. Astfel, Sfântul Apostol Pavel îndemna comunitatea creștină din Efes: „Rugați-vă și pentru mine, ca să mi se dea mie cuvânt, când voi deschide gura mea, să fac cunoscută cu îndrăzneală taina Evangheliei” (Efeseni 6, 19), în timp ce creștinilor din Tesalonic le scria: „Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toți și vă pomenim în rugăciunile noastre” (1 Tesaloniceni 1, 2).

Rugăciunea, ca prezenţă şi lucrare a Sfântului Duh în om, aduce mângâiere, pace şi bucurie; ea ne uneşte cu Preasfânta Treime, izvorul bucuriei şi vieţii veşnice, precum şi cu Biserica lui Hristos din toate timpurile şi din toate locurile. Fără rugăciune nu este Biserică şi nici viaţă creştină. Când pierdem bucuria şi pacea sufletului, este semnul sigur că nu ne mai rugăm cum trebuie sau cât trebuie.

Creştinul ortodox trebuie să se roage cât mai mult fiindcă rugăciunea ne ajută să înfruntăm greutăţile vieţii şi să pregustăm încă din lumea aceasta tăria şi bucuria Învierii şi a vieţii veşnice. Rugăciunea este biruinţa asupra înstrăinării omului de Dumnezeu, de sine însuşi şi de semeni, este izvor de comuniune şi devine viaţa vieţii noastre.

În contextul restricțiilor cauzate de situația pandemică mondială din ultimii ani, precum și a problemelor create ca urmare a războiului din Ucraina, s-a constatat necesitatea accentuării practicii rugăciunii în viața Bisericii și a credincioșilor și a intensificării împlinirii faptelor bune.

Credincioșii, ca membre ale Trupului tainic al lui Hristos, sunt uniţi prin har întreolaltă, suferinţa unuia fiind purtată de întreaga comunitate eclesială, potrivit îndemnului apostolic: „Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos” (Galateni 6, 2), precum şi potrivit sfatului duhovnicesc: „Să vă rugaţi unul pentru altul” (Iacov 5, 16). În acest sens, Părintele Profesor Dumitru Stăniloae spune că rugăciunea „poate fi socotită și ca un mijloc de transcendere a oamenilor de la viața închisă în egoism și în lume la viața de comunicare în Dumnezeu, ca împărăție a Lui. Rugăciunile indică o astfel de transcendere, sau o ieșire a omului închis în egoism, spre Dumnezeul Cel în Treime, sau al iubirii, chiar când se cer în rugăciuni bunuri necesare vieții pământești, drept condiții de pregătire pentru

împărăția lui Dumnezeu”.[1]

Pornind de la îndemnul Sfântului Apostol Pavel: „Rugați-vă neîncetat!” (1 Tesaloniceni 5, 17), sub călăuzirea Sfântului Duh și prin practica duhovnicească a Sfinților Părinți, rugăciunea: „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul”, denumită atât „rugăciunea minții”, cât și „rugăciunea inimii”, a devenit calea cea mai bună pentru luminarea sufletului şi sfinţirea vieţii creştinului.

De asemenea, prin practicarea rugăciunii neîncetate s-a născut în Biserică isihasmul, dorul de liniște și trezvie, sau starea de pace şi bucurie duhovnicească în contrast cu lumea agitată.[2]

De aceea, cu multă dragoste părintească, îi îndemnăm pe toți românii care trăiesc departe de țară să rămână uniţi prin continuă rugăciune cu Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului, și, în același timp cu cei dragi rămași în România.

Românii migranți în diferite zone ale lumii sunt chemaţi să prețuiască și să cultive rugăciunea în comunitatea eclesială, precum și în familie, rugăciunea fiind izvorul iubirii curate față de Dumnezeu, de cei dragi și de semeni.

Totodată, îi îndemnăm părintește pe slujitorii Sfintelor Altare ortodoxe românești din afara României să înmulțească rugăciunea şi să multiplice activităţile misionar-pastorale, de păstrare și cultivare a credinței creștine ortodoxe și a valorilor spirituale și culturale românești.

Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți românii, din România și din afara ei, și să le dăruiască pace și sănătate, ajutor și bucurie, întru mulți și fericiți ani!

Cu multă prețuire și părintească binecuvântare,

† Daniel
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Note

[1] Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Spiritualitate și comuniune în Liturghia ortodoxă, Ed. IBMBOR, București, 2004, p. 9.

[2] Vezi: André Scrima, Despre isihasm, trad. de Maria-Cornelia Ică, Anca Manolescu, Toader Saulea și Sorana Corneanu, București, Ed. Humanitas, 2003, pp. 74-75.

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro